

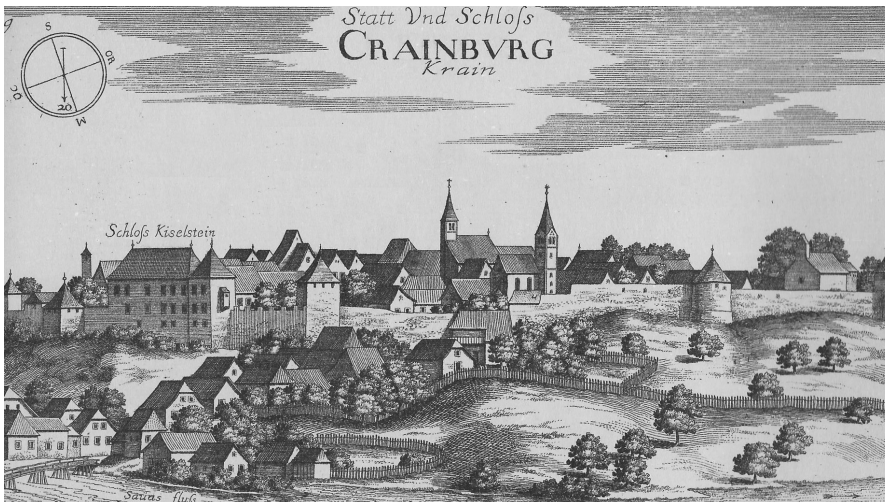

Zveza Ljudskih Tradicijskih Skupin Slovenije
Slovenian CIOFF® National Section

Bilten

Št. 1, letnik XIX.

januar 2022

Vsebina

mag. Janja Ravnikar:	Naši projekti	3
Darja Rijavec:	10 FS Kal nad Kanalom	5
dr. Bruno Ravnikar:	Ob razstavi svetovnih glasbil	7
Matic Tavčar:	50. jubilejni CIOFF® kongres v Budimpešti ..	10
Saša Meglič:	Etno skrinca	11
Oblikovanje J. Ravnikar:	Razstava ljudskih glasbil sveta	12

Bilten je brezplačno glasilo članov Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije in izhaja štirikrat letno.

Naslov: Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije
Glavni trg 7
p. p. 173
4000 Kranj
e-pošta: cioff-slovenia@cioff.org
internet: www.zltss.si

Bilten ureja Uredniški odbor:

glavna urednica
član
član

mag. Janja Ravnikar
Božidar Fabjan
Štefan Huzjan

Bilten se nahaja tudi na spletni strani ZLTSS: www.zltss.si.

Vsebina člankov izraža avtorjevo mnenje in ne mnenja uredniškega odbora.

Naslovnica: Kranj. Valvasor: Slava Vojvodine Kranjske.

Naši projekti

Spoštovani, najprej opravičilo, da je pričujoča številka Biltena zagledala luč sveta malo pozneje kot običajno, k čemur je botrovalo slabše zdravje. Vendar pri ZLTSS v času od našega zadnjega javljanja še zdaleč nismo počivali. Kot smo vam omenili že v prejšnji številki Biltena, smo 29. 10. 2021 na Youtube kanalu *CIOFF Slovenija* in na našem Facebook profilu objavili video kolaž predstavitve ZLTSS skupaj z našimi članicami pod naslovom »To smo mi!« (»Here we are!«) v obliki 36-sekundnega napovednika. Dne 15. 11. 2021 smo objavili tudi daljši posnetek v dolžini dobrih 15 minut. Povezavo do napovednika smo, poleg vam, po elektronski pošti poslali tudi v tujino našim CIOFF® prijateljem, povezavo do celotnega, daljšega posnetka pa smo vkomponirali tako v slovensko kot tudi v angleško elektronsko novoletno voščilnico ZLTSS, ki je prav tako kot naše slovenske prijatelje dosegla tudi naše CIOFF® prijatelje po svetu. Naš Youtube kanal se nahaja na povezavi:

<https://www.youtube.com/channel/UC4z2wZlvkjrUi8iVwLEQhjg>.

V vmesnem času smo se novembra udeležili 50. jubilejnega CIOFF® kongresa v Budimpešti, kjer smo med drugim z nekaterimi ostalimi nacionalnimi predstavniki CIOFF® snovali nove načrte za festival Alpe Adria, o čemer bomo obširneje spregovorili kdaj drugič, ko se stvari dokončno postavijo na svoje mesto. Od zadnjega sestanka Upravnega odbora ZLTSS dne 20. 12. 2021 imamo tudi na novo formiran Strokovni svet ZLTSS. In sicer je predsednik dr. Bruno Ravnikar in člani Branka Moškon, Nina Luša, Mirko Ramovš, Vasja Samec, pridružil pa se jim je nov član Domen Pipan. V imenu ZLTSS se ob tej priliki zahvaljujem dosedanjima dolgoletnima članoma Branku Šmidu in Petru Šumniku. Dobili smo tudi novega predstavnika Aktiva mladih Matica Tavčarja.

Decembra smo pri ZLTSS tudi izvedli razstavo ljudskih glasbil sveta, pri čemer smo se precej trudili skupaj z dr. Brunom Ravnikarjem, Izo Krampl, Aleksandrom Sašem Zupanom, Maticem Tavčarjem, Ivanom Kojcem in Andrejem Zupanom. Razstava, za katero je v osnovi zbrala podatke in jo uredila v štirih jezikih (angleškem, francoskem, španskem, ruskem) sekcija CIOFF® Youth s pomočjo nacionalnih sekcij, ki so želele sodelovati, je bila od 16. decembra 2021 pa do sredine januarja 2022 postavljena v razstavnem prostoru

ZKD Kranj, sedaj se seli v šenčurski muzej. Zaradi zaostrenih in ves čas spreminjajočih se pogojev druženja in posledično ogleda razstave smo se precej pozno odločili, da naredimo tudi virtualno vodenje po razstavi. Virtualno vodenje »v živo« je tako potekalo 17. 12. 2021, je pa še vedno dosegljivo na našem Youtube kanalu in na našem Facebook profilu. Za prevode in tekstualne popravke je poskrbel dr. Bruno Ravnikar. Za novo oblikovanje plakatov, saj je bilo potrebno na plakate na novo umestiti tekste, je poskrbela Izza Krampl. Dr. Bruno Ravnikar je priskrbel avdio posnetke nekaterih sodelujočih glasbil. Matic Tavčar je ostale Youtube posnetke, ki nam jih je preko QR kod poslal CIOFF® Youth, spremenil v avdio posnetke, da ne bi imeli morebitnih problemov z avtorskimi pravicami. Pri »pospravljanju« posnetkov v QR kode se je trudil Andrej Zupan, kot še tudi z nekaterimi ostalimi tehničnimi zadevami. Sašo Zupan je koordiniral razstavo v Kranju in poskrbel za tisk plakatov, katerih tisk je plačala šenčurska folklorna skupina, in za pridobitev razstavnega prostora, pri čemer se želimo zahvaliti predsednici ZKD Kranj gospe Miji Aleš. Sašo je razstavo v živo postavil skupaj z Izo in Maticem. Ivan Kojc nam je ves čas omogočal računalniško podporo na ZOOM platformi. Sama sem koordinirala virtualno razstavo in po narejeni powerpoint virtualni predstavitvi smo vam jo lahko po spletu predali Matic Tavčar, dr. Bruno Ravnikar in avtorica tega članka. Škoda bi bilo, da ostane le pri opisanemu, zato sem dala idejo, da bi virtualno vodenje po razstavi ponudili oziroma predstavili morebiti tudi nekaterim šolam. Nina in Borut Luša sta tako že stopila v akcijo in obalne glasbene šole sedaj vsem učencem posnetek te razstave predvajajo pri solfeggiu. Namen imamo tudi apelirati na CIOFF® Youth, da nadaljuje s to razstavo oziroma jo razširi še na glasbila drugih držav, ki do sedaj niso predale svojih prispevkov. V tem primeru bi to uporabili za predstavitev tudi mi, v Sloveniji.

Na CIOFF® kongresu v Budimpešti smo videli, da ima CIOFF® pripravljenih še nekaj razstav in z upanjem, da nam uspe pridobiti gradiva zanje, saj je po vrnitvi s kongresa odzivnost nekaterih v tujini malo slabša, si upamo napovedati še kakšno razstavo. Predvidevamo, da bomo naredili vsaj (plakatno) razstavo svetovnih pustnih mask. Kmalu pa pride tudi do našega ponovnega druženja na rednem letnem Zboru članov, ki bo tudi tokrat preko ZOOM platforme.

mag. Janja Ravnikar, predsednica ZLTSS

10 let FS Kal nad Kanalom

Na zahodnem delu Banjške planote leži slikovita hribovska pokrajina s številnimi zaselki, ki so kot v vencu razporejeni okoli vasi Kal nad Kanalom. V današnjih dneh šteje manj kot štiristo prebivalcev, a nosi bogato zapuščino, ki nas nagovarja tudi k ohranjanju dragocene dote, ki povezuje preteklost s sedanjostjo za prihodnost.

Folklorna skupina Kal nad Kanalom je bila ustanovljena pomadi leta 2011. Desetletnico uspešnega delovanja obeležuje z razstavo poimenovano *Iz preteklosti za prihodnost*. Avtorica razstave Elza Pavšič je postavitvi skrbno izbranih arhivskih dokumentarnih slik dodala številna priznanja, pohvale in zahvale skupaj s spremljajočo jubilejno zgibanko *10 let Folklorne skupine Kal nad Kanalom*. Na ogled je postavila tudi knjižico *Pust v Kalu nad Kanalom* in publikacije, ki pripovedujejo, kako smo folklorniki vpeti v raziskovanje izročila svojih krajev in tako prispevali bogate zapise o lastni dediščini, zbrane v skupnih delih: *Oblačilna kulturna na Trnovsko-Banjški planoti*, *Zahodna Banjška planota skozi čas*, *Krčme in gostilne na Trnovsko-Banjški planoti*.

Razstava *Iz preteklosti za prihodnost*, ki obiskovalca dobesedno popelje na sprehod po desetletni poti folklorne skupine, od leta 2011 do danes, je v domačem kraju požela veliko zanimanja in bo še do konec februarja na ogled v prostorih župnišča ob cerkvi sv. Jurija v Kalu nad Kanalom, nato pa se seli na gostovanja v Goriško knjižnico Franceta Bevka v Novo Gorico in nadalje v prostore Centra tehniške dediščine KUJ ME v Lokovec ter Galerijo Gotske hiše v Kanal ob Soči.

V domačem kraju je bilo odprtje razstave 5. septembra 2021 na angelško nedeljo kot osrednji dogodek prireditve ob praznovanju desetletnice krstnega nastopa FS Kal nad Kanalom. Bogat kulturno etnološki program se je po slovesni maši odvijal pred cerkvijo sv. Jurija. Poleg odmevnega plesa na kalskem berjarju in igranju hudomušnih ljudskih zgodb so prireditve obogatili in počastili tudi gostje: Ljoba Jenče, Radoš Bolčina, Rezjanab sasiedi ter otroci iz podružnične OŠ in vrtca Kal nad Kanalom. Domači župnik Lojze Kobal je folklorno skupino blagoslovil, sledile so čestitke Tine Gerbec, županje Občine Kanal ob Soči, predstavnikov KS itd.. Sabina Volk Simčič, vodja JSKD OI Nova Gorica, je s sodelavko Petro Paravan šestim članom podelila bronaste Maroltove značke za pet let in devetnajstim članom srebrne Maroltove značke za deset let udejstvovanja na področju ljubiteljske folklore. Naziv častni

član sta prejela Elza Pavšič, oblikovalka celostne vizualne podobe folklorne skupine, in prvi strokovni vodja Marko Prapertnik. Zahvalo ob desetletnici pa mentorica Ines Paravan, podpredsednik Aleksander Humar in predsednica Darja Rijavec, ki sem v imenu vseh članov folklorne skupine navzoče na prireditvi tudi nagovorila. V nagovoru sem delila svoje globoke občutke ter misli, ki so se mi ob okrogli obletnici porajale bolj hitro, kot se vrtijo koraki pri ta najbolj poskočni kalski polki. Raziskovanja, zapisovanja, zgodbe, odrekanja, ples, izročilo, prijateljstvo, nastopi, godci *Nikoli mlajši*, pesem, vaje, pustovanje, smeh, trema, potovanja, nova poznanstva, vzajemno sodelovanje, povezovanja, pogum, vriskanje, veselje ... Zagotovo na prvem mestu pa je hvaležnost. Hvaležnost, da smo pred desetimi leti in tudi že prej v sodelovanju z Miroslavom Šuligojem Bremcem v Lokovcu začeli zaznavati, kako bogato dediščino so nam, našemu kraju zapustile naše stare mame in očetje. Hvaležni smo, da nas je to naše ljudsko izročilo nagovorilo k ljubiteljskemu folklornemu kulturnemu udejstvovanju, ki je veliko več kot le ples. So stare šege in navade, oblačilni videz. Je naša preprosta narečna beseda, ki se ob starih godčevskih vižah in ljudski pesmi veselo prepleta s plesnimi koraki. So kalski plesi, ki jih zaplešemo najraje in kalski tahmašni gvant, s katerimi poustvarjamo oblačenje domačinov iz konca 19. in začetka 20. stoletja in smo jih z vsem spoštovanjem do naših prednikov oblekli že krepko preko stokrat in so z vsakim našim nastopom bolj žlahtni in občudovani. Kot je vedno bolj prepoznavno tudi ime našega kraja Kal nad Kanalom, katerega izročilo smo ponesli širom Slovenije in tudi preko meja naše lepe dežele v Italijo, Avstrijo, Makedonijo, na Češko, zaplesali v državnem zboru, plesali tudi v Bruslju v evropskem parlamentu. Povsod je bilo lepo, najlepše pa je doma. Tu smo se pred desetimi leti prvič zavrteli in tu praznujemo deseti rojstni dan. Veseli na našem kalskem berjarju in iskreno hvaležni za desetletje uspešnega delovanja. Hvaležni prav vsem in vsakemu posebej za strokovna svetovanja, sodelovanja, za pomoč pri delu in podporo, tudi finančno, za pohvale, priznanja in tudi za vse kritike, pa za smeh in vriskanje. Vsi skupaj smo oblikovali FS Kal nad Kanalom, kakršna je danes. Naj nas lepo spoznanje zmožnosti povezanosti med preteklostjo in sedanjostjo s hvaležnostjo vodi naprej.

In: »Naj se čuti želja, volja, delo, vztrajnost in glas srca, ko se zaigra, zapleše in zapoje, da človek lahko spozna in prizna – lepo je!« Slednja misel Elze Pavšič nas nagovarja tudi na razstavi, kjer zapis najdemo pod

večjo fotografijo, na kateri folklorniki plešemo na kalskem berjarju pri naši več kot pol stoletja stari cerkvi sv. Tomaža. Tam, kjer so sem-nje prirejali naši predniki in kjer se je vse skupaj nekoč tudi začelo.

Darja Rijavec

Ob razstavi svetovnih glasbil

Mladinska sekcija CIOFF® je pred dvema letoma pripravila in nam na našo prošnjo posredovala gradivo razstave svetovnih glasbil. Omenjeno razstavo so do sedaj razstavili že na nekaj koncih sveta, tudi na CIOFF® Folkloriadi v Baškortostanu in pri nas v okviru dveh folklornih festivalov ter v organizaciji še ene folklorne skupine. Naša zadnja predstavitev, ki smo jo pripravili v delovni skupini ZLTSS, je bila v začetku decembra v Kranju, tako fizična otvoritev kot tudi spletna predstavitev. Vanjo smo vložili mnogo truda in prispevali v okviru možnosti k dostojni predstavitvi. Da, v okviru možnosti, kajti bili smo močno odvisni od poslanega gradiva in temu je tudi namenjen pričujoči članek.

Na ustreznih panojih so bile razstavljene fotografije 31 glasbil s kratkim spremljevalnim opisom in QR kodo za poslušanje njihovih zvokov. Iste slike in glasbeni posnetki so bili predvajani tudi na virtualni predstavitvi, skupaj s kratkim govorjenim opisom glasbil. Svoje prispevke je poslalo 27 članic CIOFF®, kar moramo označiti kot skromno. Zgolj iz Evrope smo pogrešali Irsko (uilleann pipe), Švedsko (nyckelharpa), Finsko (kantele), Slovaško (fujara), Romunijo (nay), Španijo (kastanjete) in države bivše Jugoslavije, čeprav ima npr. Hrvaška znameniti festival ljudskih glasbil v Buševcu! Prijetno so presenetili prispevki oddaljenejših dežel: Indonezije *sasando*, Kostarike *urucungo*, Havaji *jeklena kitara*, a tudi ruska *balalajka*, švicarski *alpski rog*, turška *zurna*, francoska *lajna vielle à roue*, madžarske *citre*, *dude* Lužiških Srbov in baškortostanski *kuraj*, katerega inačico poznamo na Balkanu kot *kaval*.

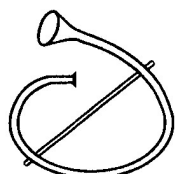
Nekatere QR kode so prikazovale tudi živ način na igranje glasbila, a teh je bilo vse premalo, vendar bi z njimi lahko ustvarili odlično

video predstavitev. Večina avtorjev se je zadovoljila z zvočnim posnetkom glasbila, kar je tudi primerno poživilo predstavitev. Na žalost nekatere države svojih povezav do zvočnih posnetkov sploh niso poslale (Bolgarija, Brazilija, Rusija, Švica) in jih je bilo treba poiskati drugod. V celotnem poslanem gradivu nekajkrat ni bilo jasno, komu je razstava namenjena. Ljudskim glasbilom ali splošno razširjenim glasbenim inštrumentom? K sreči se je večina avtorjev osredotočila na ljudska glasbila. Eno izjem je predstavil Luksemburg s predstavitvijo trobente s tremi ventili (izdelal jo je leta 1829 Périnet v Parizu) in opisom, da je bila znana kot trobilo že 1500 let pr.n.št., v glasbeno prakso pa so jo vpeljali v 14. stoletju. To je vsekakor zmotna zamenjava z rogovi in fanfarami, npr. rimsko *buccino*. Za popolno zmešnjavo je poskrbel brazilski avtor z opisom klavirske harmonike s štirimi registri, izdelek brazilske tovarne Sonelli, ustanovljene leta 1953. Opisuje, da je harmonika portugalskega izvora in prinesena v Brazilijo kot *concertina*, čeprav je znano, da je prvo *concertino* v šesterokotni obliki izdelal in patentiral leta 1829 Charles Wheatstone v Londonu. Tehnični opis glasbila je bil že v originalni španščini (portugalščini?) precej majav, zato ni čudno, da je bil tudi angleški prevod več kot vprašljiv. Sicer pa je harmoniko s klaviaturo prvi predstavil leta 1852 Busson v Parizu. Italijanski avtor je predstavil dunajsko izvedbo diatonične harmonike *melodeon*. Škoda, ker bi bolj uspešno lahko predstavil sardsko glasbilo *launeddas*. Estonija je predstavila izvirno obliko diatonične harmonike. Ker jo je tam izdeloval obrtnik August Teppo, so jo po njem tudi kar poimenovali *Teppo harmonika*. Spodrsrljaj se je dogodil tudi grškemu avtorju. Opisuje sicer glasbilo *lira* z želvinim oklepom in antilopini-ma rogovoma, brenkalo, iz katerega so se kasneje razvile različne harfe, vendar predstavlja na sliki novejšo godalo *kemange*. Mehika je predstavila dva različna bobna: *huéhuetl* in *teponatzli*. Žal je opisan le prvi, enostavnejši. Drugi ne, ker gre za manj poznano izvedbo *režnega bobna* (slit drum) v obliki votlega debla. Ta ima na površini izrezane reže tako, da nastanejo večja in manjša polja površine debla, ki pri udarjanju z lesenimi kladivci ustvarijo različne zvone. Sicer se pojavita še dva bobna po izvoru iz Afrike: argentinski *bombo* in portoriški *barriles*, medtem ko je kanadski *derbaké* z libanonsko manjšino v Kanado prinesena *tarabuka*. Pohvalno je, da je Nemčija predstavila *dude* manjšinskih Lužiških Srbov, žal z napako. Melodijski piščali nista izdelani iz kravjih rogov, ampak sta struženi

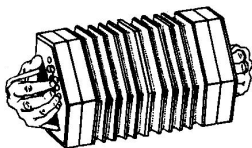
iz lesa. Družino godal je predstavil kot najstarejši pakistanski *rubab* (*rebec*), kateremu sta sledila bolgarska *gadulka* in kirgiški *komuz*.

Bolj bogato je zastopana družina brenkal, a so vsaj južnoameriški primeri izpeljanke španske kitare, lutnje ali harfe: čilski *guitarrón*, kolumbijski *triple requinto*, bolivijski *charango* in paragvajska *harfa*. Semkaj moramo prišteti še madžarske *stopničaste citre* in rusko *balalajko*. Posebej je treba omeniti ameriški *banjo* (izg. bendžo), ki se pojavlja v mnogih oblikah tudi v Evropi. Žal je ameriška inačica na sliki prikazana brez tipične, krajše palčne strune. Slovenija je bila korektno predstavljena s *trstenkami*, *žveglo* in *drumelco*.

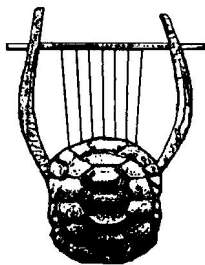
Zamisel za predstavitev ljudskih glasbil moramo pohvaliti, a v sami izvedbi bi bilo treba predvsem preveriti pravilnost nekaterih opisov in izenačiti njihov obseg. V kolikor mladinska sekcija CIOFF® ni razpolagala s potrebnim znanjem, bi morala vključiti ustreznega glasbenega strokovnjaka. V nekaterih primerih pa bi bilo treba tudi preveriti pravilnost prevoda iz španskega v angleški jezik.

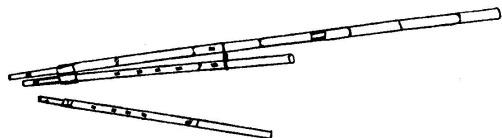
BUCCINA

CONCERTINA

LIRA

LAUNEDDAS

dr. Bruno Ravnika, predsednik Strokovnega sveta ZLTSS

50. jubilejni CIOFF® kongres v Budimpešti

Letošnji, 50. jubilejni kongres CIOFF® je potekal od 5. do 13. novembra 2021 v Budimpešti. Kljub ukrepom se ga je udeležilo prek 150 ljudi iz 43 držav. ZLTSS je na kongres kot delegatko poslala predsednico mag. Janjo Ravnika, za predstavnika Aktiva mladih Matica Tavčarja in častnega člana CIOFF® dr. Bruna Ravnika.

Prvi vikend je bil namenjen delavnicam CIOFF® Youth oz. nacionalnim izpostavam Aktiva mladih. Nastanjeni smo bili v Százhalombatti, bližnjemu mestu, ki je znano po svojem folklornemu festivalu, kamor je prihodnje leto vabljen tudi slovenska folklorna skupina. Okrog 30 mladih delegatov je spoznavalo delovanje CIOFF®-a in Unesca ter snovalo bodoči program nacionalnih sekcij in sektorjev. Osebnost mi je bilo pomembno spoznati delovanje mladinskih sekcij predvsem kot možnost razvoja našega Aktiva mladih. S ponedeljkom pa se je pričel slavnostni, 50. kongres. Čez dan so potekali sektorski sestanki, otvoritvena slovesnost, kulturne konference (s poudarkom na zaščiti nesnovne kulturne dediščine), skupščina in zaključna slovesnost, ob večerih pa smo bili deležni nastopov profesionalnih in amaterskih madžarskih folklornih skupin. Ogledali smo si tudi več fotografskih razstav, ki jih je pripravil CIOFF® s pomočjo nacionalnih sekcij, pri čemer je sodelovala tudi ZLTSS. Ob 50-letnici delovanja CIOFF®-a je bila izdana posebna knjiga s pregledom zgodovine njenega delovanja. Med kongresom je bilo moč zaznati pozitivizem za izvedbo festivalov v prihodnjem letu. Dober zgled za vse je bila izvedba Folkloriade v ruski republiki Baškortostan, ki je minila brez večjih zapletov. Ob koncu je sledila še ceremonija predaje zastave naslednji gostiteljici kongresa, Ukrajini. Samo za namen nastopa na ceremoniji so iz Ukrajine pripeljali plesalce, ki so odplesali njihov tradicionalni ples, Arkan. Za mesto gostitelja je bilo izbrano mesto Lviv, sicer poznano po svojem folklornem festivalu. Udeležba na kongresu je bila pomembna že z vidika spoznavanja primerov dobrih praks ostalih držav. Vidim, da smo pri ohranjanju in varovanju kulturne dediščine na dobri poti, vendar je pred nami še veliko dela!

Ko se na enem mestu združi prek 40 različnih držav sveta, je kulturna izmenjava izjemna. Tekom kongresa smo spletili prava prijateljstva, lepi spomini pa bodo ostali za vedno. Na tem mestu bi se še enkrat zahvalil ZLTSS-ju za to priložnost.

Matic Tavčar, predstavnik Aktiva mladih

Etno skrinca

Družabna igra, ki ti bo razkrila zakladnico slovenskega ljudskega izročila, le odpreti jo moraš. Na karticah boš našel odgovore na vprašanja, ki ti jih bo zastavila. Če boš imel srečo, boš z zlatim ključem pridobil dvojno število cekinov, kadar pa v svoj odgovor ne boš prepričan, boš za pomoč lahko prosil prijatelja. V tem primeru si bosta cekine razdelila. Kdor prvi osvoji 100 cekinov, je zmagovalec. Vzemi jo s seboj in odkrij veliko zanimivega.

Člani Kulturnega društva Folklorna skupina Karavanke smo se lani odločili za malo drugačen projekt, pri katerem smo lahko sodelovali vsi, hkrati pa individualno ustvarjali. Odločili smo se izdelati družabno igro, preko katere boste spoznavali slovensko ljudsko izročilo. Trg takšne igre še ne ponuja, kar nas je še dodatno spodbudilo k ustvarjanju in realizaciji projekta. Naš namen je v prvi vrsti izobraziti ljudi o slovenskem ljudskem izročilu, saj kulturna dediščina predvsem med mladimi hitro tone v pozabo. Igra *Etno skrinca* je namenjena različnim generacijam, primerna je za otroke od 8. leta dalje in za odrasle.

Igra *Etno skrinca* vsebuje 65 kartic, ki so razdeljene v 9 tematskih sklopov: ljudske igre in igrače, oblačilna dediščina, obrti, šege in navade, pokrajine, raziskovalci ljudskega izročila in (po)ustvarjalci, glasbila in zvočila, slovenske ljudske pesmi, slovenski ljudski plesi.

Kartice so na eni strani opremljene z ličnimi ilustracijami, na drugi strani pa se nahaja po 6 vprašanj, na katera boste poskusili odgovoriti na podlagi pozornega opazovanja in tako zbirali cekine. Na vsaki od kartic je tudi QR koda, kjer si boste radovedni in željni dodatnega znanja o vsem, kar posamezna kartica predstavlja, lahko prebrali nekaj informacij, si ogledali avdio- ali videoposnetek. Vsebinsko v QR kodah ne vpliva na potek same igre. Z igro *Etno skrinca* boste spoznavali Slovenijo, njeno kulturno dediščino in naravne znamenitosti, ob tem pa razvijali številne sposobnosti in pridobivali različna znanja na zabaven in igriv način. Kartice lahko uporabite tudi kot učno gradivo za vrtčevske in šolske otroke, odlične pa so tudi za pogovore med starimi starši in vnuki, pri čemer bodo na dan zagotovo privrele številne zanimive zgodbe in dragoceni spomini. Igro lahko naročite na elektronski naslov: kdfskaravanke@gmail.com. Spoznavajte ljudsko izročilo z nami.

Saša Meglič

ZVEZA LJUDSKIH TRADICIJSKIH
SKUPIN SLOVENIJE
(CIOFF® SLOVENIJA):

RAZSTAVA LJUDSKIH GLASBIL SVETA

